

DI 03/01 Dinsdagavondfilm Living (Oliver Hermanus) 4**** UGC Antwerpen

Een film als defibrillator voor het leven

In het Londen van de jaren vijftig breekt een terminaal zieke ambtenaar nog op de valreep met de sleur en onverschilligheid. De Engelse klasbak Bill Nighy schittert met zijn ingetogen en doorleefde vertolking.

Ruben Aerts, DI 27/12/2022 in De Standaard

Hou je stapels hoog; krijg nieuwkomer Peter Wakeling op kantoor toegefluisterd. Anders denken ze dat je niets belangrijks te doen hebt. Op de afdeling Ruimtelijke ordening in het Londen van de jaren 50 verzetten de ambtenaren geen werk. Ze verleggen het, van de ene papierhoop naar de andere. Formulieren en aanvragen stapelen zich op en dat is - helemaal hoe ze het willen. Komt een andere afdeling met een document aanzetten dat zij horen te verwerken, dan klinkt er eerst nog protest, waarna het op zo'n stapel belandt. Voorlopig zullen we het hier houden; volgt er dan. Het zal niemand kwaad berokkenen. Het is de vaste doodoener van Williams, de minzame grijsaard die Bill Nighy neerzet. Voor de acteur; het archetype van de Engelsman; is het de rol van zijn carrière. Wat een masterclass in ingetogen en tegelijk doorleefd acteren. Dat hij al maar zijn smoking naar de stomerij brengt.

Leven in slaapstand

Williams leidt de afdeling als de belichaming van plichtsbesef en correct handelen. Hij werkt en leeft binnen de lijntjes. Maar achter dat onberispelijke voorkomen schuilt een man in slaapstand. Ergens onderweg is hij alle passie en levenslust kwijtgeraakt. En ook het besef dat wat hij doet, zomaar een verschil kan betekenen in iemands leven. Hij moet eerst zijn doodsvonnis krijgen om dat in te zien.

Wat een juweel is Living, gloedvol en ontwapenend. De film doet je het leven weer met twee handen vastgrijpen en koesteren.

Remake

Het narratief is weliswaar niet nieuw. Living is een remake van Ikiru, de klassieker uit 1952 van de Japanse cineast Akira Kurosawa. De film neemt het verloop van het origineel behoorlijk trouw over, hoewel het verhaal zich nu afspeelt in Londen en niet in Tokio. Wel bleef de periode behouden. De remake laat zien hoe universeel de thematiek is en hoe die de tijdgeest en culturele verschillen overstijgt.

Met de dood voor ogen gaat Williams plots weer beseffen hoe bijzonder het leven kan zijn. Dat kun je weleens vergeten als je dag na dag keurig in de pas loopt. Dan durft de routine het over te nemen, dan vergeet je te kijken en luisteren, te proeven en genieten. Tot je op den duur vergeet te leven.

Living is een wake-upcall voor iedereen die er een kan gebruiken.

Het scenario is een adaptatie van de hand van Kazuo Ishiguro, de Brits-Japanse schrijver van het verfilmde The remains of the day. Als uitvoerend producent is hij ook de gangmaker achter de film. De Zuid-Afrikaan **Oliver Hermanus** tekende voor de regie. Met zijn debuut Shirley Adams maakte hij in 2009 indruk, en recenter ook met Moffie. Het is de eerste film die hij buiten zijn thuisland situeert.

Breek uit jezelf

Ontroerend mooi is de chemie tussen **Nighy** en **Aimee Lou Wood**, de jonge Engelse actrice die bekend is van de Netflix-reeks Sex education. Zij is **Miss Harris**, iemand met een aanstekelijke joie de vivre. Zonder dat ze het in de gaten heeft, laat ze die ouwe sok opnieuw verliefd worden op het leven.

Achter de soberheid en klassieke façade van de film schuilt een vitale boodschap. Living is een ingetogen krachttoer die geen moment doet wat je vreest, en dat is ondraaglijk gaan kleven. Breek verveling en sleur, zet je eigen ouwe ik aan de deur; zong Wim De Craene in 1988 in Breek uit jezelf. Dat nummer kon zo op de soundtrack van dit pleidooi voor het volle leven. Meer defibrillator kan cinema niet zijn.

Van **Oliver Hermanus** en met **Bill Nighy, Aimee Lou Wood, Tom Burke**

Bijdrage: op vertoon van je geldige Oeverlidkaart koop je van de verantwoordelijke een filmticketje dat normaal €7 kost i.p.v. het standaardtarief van €12,35.

Na de film gaan we samen nog iets drinken in de buurt.

Afspraakuur: 19u25

Afspraakplaats: UGC, Van Ertbornstraat 17, Antwerpen. Rechts van de kassa's!

Wegwijzer: Door het feit dat UGC gelegen is aan de Van Ertbornstraat 17, een zijstraat van De Keyserlei, is het zeer vlot bereikbaar met het openbaar vervoer (trein, tram, bus). Met je filmticket kan je ook goedkoper parkeren in de ondergrondse, bewaakte parking De Keyser aan de Van Ertbornstraat (net naast de inkom van de UGC)! Valideer je parkingticket op de verdieping.

Aanvangsuur: 19u45

Info: Ben VdP - 0470 90 24 73

of: Luc F - 0484 98 38 37